

Informacja w sprawie ustawy z dnia 4 grudnia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Ustawa z dnia 4 grudnia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego zmierza do podniesienia poziomu skuteczności zwalczania wykroczeń i przestępstw drogowych, szczególnie tych popełnionych w warunkach recydywy poprzez wzmocnienie surowości dostępnych środków reakcji karnej.

Ustawa wprowadza nowe rodzaje czynów zabronionych jako wykroczenia albo przestępstwa (nielegalne wyścigi, rajdy i inne podobne imprezy), zaostrza sankcje karne (za rażąco niebezpieczną, brawurową jazdę, prowadzenie pojazdów pod wpływem alkoholu oraz łamanie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów) oraz wprowadza nowe rozwiązania dotyczące przepadku pojazdów mechanicznych.

Ustawa z dnia 4 grudnia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego dokonuje zmian siedmiu ustaw:

1. ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń;
2. ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
3. ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego;
4. ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
5. ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia;
6. ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami;
7. ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich.

Zmiany w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (dalej „k.w.”) dotyczą następujących kwestii:

1) w art. 24 § 1a k.w. wykroczenie określone w dodawanej uchwaloną ustawą art. 86c k.w. zostaje włączone do katalogu wykroczeń w przypadku których górna granica kary grzywny wynosi nie 5 tysięcy lecz 30 tysięcy zł.; podwyższona sankcja dotyczy popełnienia czynów polegających na wprowadzeniu pojazdu mechanicznego w poślizg (drift) lub celowym doprowadzeniu do utraty styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu mechanicznego;

2) w zmianie art. 38 § 2 k.w. ustawa przewiduje, iż za czyn określony w art. 86c k.w. (drift) popełniony w warunkach recydywy wykroczeniowej zostaje wymierzona kara w wysokości nie niższej niż dwukrotnie zaostrzona dolna granica sankcji;

3) w nowym art. 52aa k.w. w § 1 ustawa sankcjonuje działanie osoby, która organizuje lub przewodniczy zlotowi motoryzacyjnemu odbywającemu się bez wymaganego zawiadomienia, przewidując karę ograniczenia wolności lub karę grzywny nie niższej niż 2000 zł. Łagodniejszej odpowiedzialności (kara grzywny) podlegał będzie uczestnik takiego zlotu oraz widz, który działając umyślnie przebywa na takim zlocie lub nielegalnym wyścigu (art. 52aa § 2 i 4 k.w.).

Wykroczeniem karanym grzywną będzie również umyślne uczestniczenie w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych przez osobę niebędącą kierującym pojazdem mechanicznym (art. 52aa § 3 k.w.).

4) dodany zostaje wymieniony wyżej art. 86c k.w., który penalizuje wprowadzenie pojazdu mechanicznego w poślizg (drift) lub celowe doprowadzenie do utraty styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu mechanicznego – czyn taki jest zagrożony karą grzywny nie niższą niż 1500 zł. W § 2 ustawa określa typ kwalifikowany tego wykroczenia, przy czym znamieniem kwalifikującym (przez następstwo) jest spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. W tym wypadku wymierzona sprawcy kara grzywny nie może być niższa od 2500 zł.

5) w zmianach art. 90 k.w. ustawa zaostrza odpowiedzialność osób tamujących lub utrudniających ruch na drodze publicznej, przewidując iż osoba popełniająca takie wykroczenie podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny, w miejsce dotychczasowego zagrożenia karą grzywny do 500 zł lub karą nagany.

Ponadto w art. 90 k.w. wprowadzono nowy typ kwalifikowany wykroczenia polegającego na tamowaniu lub utrudnianie ruchu na drodze publicznej przez osobę biorącą udział w niezgłoszonym zlocie motoryzacyjnym, zagrożony karą grzywny nie niższej niż 1000 zł.

Ponadto uchwalona ustawa przewiduje, iż w przypadku, gdy sprawca wykroczenia w typie podstawowym i kwalifikowanym spowodował poważne zakłócenie ruchu drogowego, sąd może dodatkowo orzec nawiązkę w wysokości do 1500 zł.

6) w zmienianym art. 96 k.w. ustawa stanowi, że wykroczenie właściciela, posiadacza, użytkownika pojazdu, prowadzącego pojazd oraz dyspozytora pojazdu, polegające na dopuszczeniu pojazdu do ruchu wbrew wymaganiom będzie zagrożone karą ograniczenia wolności albo grzywną nie niższą od 1000 zł., w miejsce dotychczasowego zagrożenia karą grzywny od 20 zł do 5000 zł.

Zmiany w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (dalej „k.k.”) dotyczą następujących kwestii:

1) w art. 42 w § 1a k.k. został poszerzony o kolejne czyny katalog przestępstw w wypadku których sąd obligatoryjnie orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W przepisie dodano sprawców przestępstwa określonego w art. 177 § 2a (spowodowanie wypadku w czasie nielegalnego wyścigu), art. 178c § 1 pkt 2 (uczestniczenie w nielegalnym wyścigu jako prowadzący pojazd) i art. 178d (rażące przekroczenie prędkości i zasad bezpieczeństwa);

2) w art. 42 § 3 k.k. nastąpiło przeniesienie (z § 1a) treści normatywnej dotyczącej art. 244 k.k., w wyniku czego sprawca przestępstwa z art. 244 k.k. (jeżeli czyn polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych), będzie teraz objęty obligatoryjnym dożywotnim zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych; podobnie jak sprawca przestępstwa określonego w art. 177 § 2a (spowodowanie wypadku w czasie nielegalnego wyścigu w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub gdy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia lub spożywał alkohol lub zażył środek odurzający po popełnieniu czynu a przed poddaniem go badaniu);

3) zmiana przepisu art. 43a § 2 k.k. przesądza, że sąd będzie orzekał świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 k.k. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych (do 60 tys. zł.) również wobec sprawców przestępstw określonych w art. 177 § 2a (spowodowanie wypadku w czasie nielegalnego wyścigu), art. 178c § 1 pkt 2 (prowadzenie pojazdu w czasie nielegalnego wyścigu) i art. 178d (rażące przekroczenie prędkości i zasad bezpieczeństwa);

4) zmiana przepisu art. 43a § 3 k.k. stanowi, że także sprawca przestępstwa określonego w art. 244 k.k. (jeżeli czyn polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych), będzie obciążony obowiązkiem zapłaty świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7 k.k. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10000 złotych (do 60 tys. zł.);

5) zmiany wprowadzone w art. 44b k.k., przewidującym przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, określają w jakich przypadkach sąd będzie mógł fakultatywnie orzec przepadek pojazdu mechanicznego (§ 1), a w jakich orzeczenie przepadku będzie obligatoryjne (§ 1a). W przepisie tym bardzo istotna jest granica zawartości alkoholu w organizmie sprawcy - co najmniej 1,5 promila we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadząca do takiego stężenia. Po jej przekroczeniu sąd zobligowany

będzie do orzeczenia przepadku pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę. Jedynie wyjątkowo sąd będzie mógł nie orzekać przepadku, gdy będzie to uzasadnione szczególnymi okolicznościami.

Nowelizacja art. 44b k.k. uchyla dotychczasowe przepisy art. 44b § 2 - 4 k.k. które zawierały zasady orzekania przepadku równowartości pojazdu, przy którym decydujące znaczenie przypisywano nie okolicznościom popełnienia czynu i właściwościom sprawcy lecz kwestiom własności i wartości pojazdu. Przyjęte obecnie rozwiązanie art. 44b § 5 - 6 k.k. stanowi, że jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa pojazd nie stanowił wyłącznej własności sprawcy albo orzeczenie przepadku pojazdu mechanicznego nie jest możliwe lub celowe (w szczególności z uwagi na jego zbycie albo utratę przez sprawcę, zniszczenie lub znaczne uszkodzenie), przepadku nie orzeka się natomiast sąd orzeka albo może orzec nawiązkę na rzecz Skarbu Państwa w wysokości od 5000 do 500 000 zł. Oznacza to rezygnację z dotychczasowego systemu orzekania przepadku równowartości pojazdu i konieczności badania przyczyny niemożności jej orzeczenia;

6) w zmianie art. 69 § 4 k.k. poszerzono katalog sprawców, wobec których sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach o sprawców czynów określonych w art. 173 § 1 lub 3, art. 177 § 1-2a lub art. 355 § 1 lub 2 k.k., jeśli zawartość alkoholu w organizmie sprawcy wynosiła co najmniej 1,5 promila we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia lub w czasie popełnienia przestępstwa sprawcę obowiązywał środek karny, o którym mowa w art. 39 pkt 3 k.k., tj. zakaz prowadzenia pojazdów;

7) w dodawanym art. 115 § 26 k.k. wprowadzona została definicja „nielegalnego wyścigu pojazdów mechanicznych”, określonego jako:

1) rywalizacja kierujących co najmniej dwoma pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym, z zamiarem pokonania odcinka drogi w jak najkrótszym czasie i z naruszeniem zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym lub

2) celowe wprowadzenie pojazdu mechanicznego w poślizg lub celowe doprowadzenie do utraty styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu mechanicznego, wykonane w trakcie zgromadzenia zorganizowanego na otwartej lub ogólnodostępnej przestrzeni

- odbywające się bez wymaganego zezwolenia.

8) w art. 177 k.k. został dodany się § 2a (typ kwalifikowany), który stanowi, że jeśli sprawca wypadku ze skutkiem w postaci śmierci innej osoby albo ciężkiego uszczerbku na jej zdrowiu, uczestniczył w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych, albo w warunkach określonych w art. 178d (rażące przekroczenie prędkości i zasad bezpieczeństwa), albo naruszając orzeczoną wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów, podlegał będzie karze od roku do 10 lat pozbawienia wolności;

9) w art. 178 k.k. wprowadzono zmiany brzmienia § 1 i 1a poprzez poszerzenie tych regulacji również o czyny określone w art. 177 § 2a, art. 178c § 1 pkt 2 i art. 178d. Oznacza to, iż również skazując sprawcę, który popełnił jedno z tych przestępstw w warunkach określonych w § 1 (czyli wobec sprawcy który znajdował się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, który zbiegł z miejsca zdarzenia lub spożywał alkohol lub zażył środek odurzający po popełnieniu czynu a przed poddaniem go badaniu), sąd orzeka karę pozbawienia wolności w zaostrzonym wymiarze, określonym w tych przepisach.

10) dodany zostaje art. 178c k.k., w którym ustawodawca wprowadził nowy typ przestępstwa, penalizując działanie sprawcy polegające na organizowaniu lub prowadzeniu nielegalnego wyścigu pojazdów mechanicznych lub uczestniczenie w nielegalnym wyścigu pojazdów mechanicznych jako prowadzący pojazd mechaniczny. Czyn objęty dyspozycją art. 178c k.k. będzie zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;

11) dodany zostaje art. 178d k.k., w którym ustawodawca wprowadził nowy typ przestępstwa, penalizując działanie sprawcy polegające na rażącym naruszeniu zasad bezpieczeństwa drogowego. Przepis powyższy stanowi, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego z rażącym przekroczeniem prędkości oraz przy rażącym naruszeniem innych zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, przez co naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 (ciężki uszczerbek na zdrowiu) lub art. 157 § 1 k.k. (naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 k.k.), będzie zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego wprowadzono zmianę art. 295 § 1a, która jest dostosowaniem tej regulacji do wprowadzonej uchwaloną ustawą zmiany art. 44b Kodeksu karnego w zakresie przepadku pojazdu mechanicznego i dodania w jego treści nowego § 1a.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym w art. 60 wprowadzono nowy ust. 5, w którym sformułowano zakaz kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem w sposób powodujący celowy poślizg kół (drift) lub celową utratę styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu.

Wobec osób niestosujących się do powyższych zakazów przewidziano w Kodeksie wykroczeń podwyższoną dolną granicę kary grzywny do wysokości co najmniej 1500 zł (nowy art. 86c k.w.), a także środek administracyjny w postaci zatrzymania prawa jazdy na okres 3 miesięcy, co zostało uregulowane dodawanymi przepisami art. 135 ust. 1 pkt 2 lit. c i art. 135a ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz w zmienianym art. 102 ustawy o kierujących pojazdami.

Ponadto w ustawie – Prawo ruchu drogowym dodany został nowy art. 65ja (zlot motoryzacyjny), przewidujący iż spotkanie właścicieli, posiadaczy lub użytkowników pojazdów na otwartej lub ogólnodostępnej przestrzeni, w celu prezentacji więcej niż 10 pojazdów, w szczególności wprowadzonych w nich modyfikacji, wymaga wcześniejszego zawiadomienia organu gminy, na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. - Prawo o zgromadzeniach.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (dalej „k.p.w.”) wprowadzono zmianę art. 45 § 1 k.p.w. polegającą na ustanowieniu Straży Granicznej (obok Policji) podmiotem uprawnionym do zatrzymania każdej osoby ujętej na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia lub bezpośrednio potem w sytuacji, gdy nie można ustalić jej tożsamości.

W art. 96 k.p.w. dodano § 1e, który stanowi, że w postępowaniu mandatowym, w sprawach, o których mowa w dodawanym niniejszą nowelizacją art. 52aa § 1 Kodeksu wykroczeń (penalizowane spotkania (zloty) bez wymaganego zawiadomienia oraz nielegalne wyścigi), można nałożyć grzywnę w wysokości do 5000 zł. W dodawanym w art. 98 k.p.w. § 6 ustawa wprowadza regulację, iż na wniosek pokrzywdzonego, w przypadku gdy mandat karny jest prawomocny, zawiadamia się pokrzywdzonego o ukaraniu sprawcy wykroczenia i prawie dostępu do informacji będących podstawą ukarania.

W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami dodano przepisy będące konsekwencją zmian wprowadzonych w ustawie - Prawo o ruchu drogowym w zakresie zastosowania kary administracyjnej zatrzymania prawa jazdy za złamanie zakazu kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem w sposób powodujący celowy poślizg kół (drift) lub celową utratę styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu.

W ustawie z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich wprowadzono zmianę wynikającą z dokonania zmian w art. 44b Kodeksu karnego w zakresie rezygnacji z orzekania przez sądy zapłaty równowartości pojazdu kierowanego przez sprawcę czynu zabronionego.

W przepisie przejściowym uregulowano kwestię dotyczącą tymczasowych zajęć pojazdów na podstawie art. 295 § 1a k.p.k. dokonanych przez Policję przed dniem wejścia w życie ustawy.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 4 pkt 1, 3 i 4 oraz art. 6, dotyczących prowadzenia pojazdu w sposób powodujący celowy poślizg kół lub powodujący celową utratę styczności z nawierzchnią chociażby jednego z kół pojazdu, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.